

og § 32, såfremt genanbringelsen besluttet efter stk. 2.

§ 48. Hvis fortsat udøvelse af forsorg i henhold til § 28 for en ung skønnes for tiden at være uigennemførlig, f. eks. på grund af åbenbar uvilje mod samarbejde hos den unge eller dennes forældre, kan børne- og ungdomsværnet beslutte, at forsorgen skal begrænses til, at børne- og ungdomsværnet holder sig underrettet om barnets eller den unges udvikling, således at hjælpeforanstaltninger iværksættes, såfremt dette måtte vise sig hensigtsmæssigt og gennemførligt. Meddelelse om beslutningen sendes straks til direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen.

Stk. 2. Skønnes i særlige tilfælde en således begrænset forsorg formålsløs, kan landsnævnet efter indstilling af det børne- og ungdomsværn, der har forsorgen for den unge, eller af forstanderen for den institution, hvori den unge er anbragt, beslutte, at den unge skal udgå endeligt af forsorg.

Stk. 3. Børne- og ungdomsforsorgen bortfalder, såfremt den unge idømmes straf af ungdomsfængsel.

§ 49. Når et barn eller en ung i henhold til § 28 er anbragt i et børne- og ungdomshjem, under særforborg eller gennem en anerkendt forening i familiepleje, kan beslutning om endelig eller forsøgsvis hjemgivelse kun tages med tilslutning af henholdsvis hjemmets forstander, særforborsinstitutionsens leder eller foreningen, medmindre landsnævnet godkender beslutningen.

Kapitel 8.

Efterværn.

§ 50. Ved endelig eller forsøgsvis hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet, skal der drages omsorg for, at han anbringes under betryggende forhold.

Stk. 2. I indtil 2 år efter hjemgivelsen kan der som børneværnsudgift ydes støtte til underhold, uddannelse m. v.

§ 51. Der kan af staten ydes tilskud til efterværn. Socialministeren fastsætter nærmere regler for udøvelsen af efterværnet.

41 Vedtagne lovforslag m. m. (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Kapitel 9.

Prøvelse af beslutninger om hjælpeforanstaltninger m. v.

§ 52. For landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg kan indbringes følgende beslutninger truffet af børne- og ungdomsværnet:

1. Beslutninger om hjælpeforanstaltninger i henhold til kapitel 4.

2. Afslag på andragende om ophør af hjælpeforanstaltninger eller om forsøgsvis hjemgivelse.

3. Beslutninger om genanbringelse af et barn eller en ung efter forsøgsvis hjemgivelse.

4. Beslutninger om anbringelse eller tilbageholdelse af et barn eller en ung i en psykiatrisk hospitalsafdeling eller et hospital for sindslidende.

5. Afslag på anmodning om anvendelse af lovens hjælpemuligheder.

Stk. 2. Berettiget til at indbringe en sag for landsnævnet er forældremyndighedens indehaver, den, der faktisk udøver forældremyndigheden, samt, såfremt den pågældende ikke længere er under forældremyndighed, den unge eller hans værge.

§ 53. Sagen skal indbringes for landsnævnet inden 1 måned fra modtagelsen af underretningen om børne- og ungdomsværnets beslutning.

Stk. 2. De af landsnævnets afgørelser, der kan indbringes for retten, jfr. § 57, skal foreligge inden 2 måneder. Samtidig med at der gives underretning om afgørelsen til den, der har indbragt sagen for landsnævnet, skal pågældende gøres bekendt med adgangen til at begære sagen forelagt for domstolene og den derfor fastsatte frist.

Stk. 3. Indbringelse af sagen for landsnævnet hindrer ikke iværksættelse af de af børne- og ungdomsværnet besluttede foranstaltninger. Dog kan landsnævnets formand under ganske særlige omstændigheder bestemme, at en beslutning ikke må iværksættes, før nævnet har truffet afgørelse i sagen.

§ 54. Når en sag er indbragt for landsnævnet, eller dette på anden måde bliver bekendt med forhold, der synes at gøre hjælpeforanstaltninger påkrævet, kan lands-